

Privind din perspectiva istorica occidentala, Lloyd Gardner susține:

„Este greu de imaginat cum ar fi condus Statele Unite refacerea economica fara sfera de ințuența sovietica in Europa de Est. Ce motiv ar fi avut Congresul pentru a sprijini inițiative majore ale lui Truman, daca n-ar fi existat razboiul rece?... Fara un dușman comun impotriva caruia sa lupte, cum s-ar fi putut pune capat rivalitaților europene din perioada interbelica?... Sferele de ințuența ofereau — la un preț considerabil, desigur — securitatea temporara pentru desfaourarea evenimentelor politice din Vest oi chiar oi din Est“ (83, 1993, p. 333). Molotov marturisea la batranțe din perspectiva Estului: „Ce inseamna razboiul rece? Bineințele ca s-au inverșunat impotriva noastra, dar trebuia sa ne consolidam cuceririle... A trebuit sa facem ordine peste tot, sa știm unde sa ne oprim. Cred ca, din acest punct de vedere, Stalin a respectat cu strictete limitele determinate prin sferele de ințuența Iar cunoscutul comentator american Walter Lippmann, un condei foarte respectat in epoca, remarca: „sferele de ințuența erau singura soluție pentru lumea postbelica, pana atunci cand adversarii razboiului se vor fi convins ca pacea era durabila. Singura alternativa fața de acceptarea realista a acestei situații era razboiul“.